

پیشگیری از حوادث و سوانح در دانش آموزان

حادثه : واقعه ای است برنامه ریزی نشده در زنجیره ای از وقایع عادی و معمولی که در اثر خطای انسان و یا فقدان ایمنی حاصل می شود. حادثه مظهر و عینیت بی دقتی انسان و وجود شرایطی غیر ایمن در محیط است

حوادث در مدارس از نظر محل وقوع به دو دسته تقسیم می
شود:

حوادث در داخل مدرسه که شایع ترین آنها عبارتند
از: سقوط، مسمومیت، بریدگی، زخم، سوختگی و سرخوردن
حوادث بین مسیر خانه و مدرسه که شایع ترین اینها
عبارتند از: حوادث ترافیکی، افتادن و حمله ی حیوانات

حوادث خارج از مدرسه

- ۱- رفت و آمد وسایل نقلیه موتوری در کوچه و خیابان ها
- ۲- عدم آموزش صحیح به دانش آموزان درباره ی نحوه ی عبور از خیابان و شناخت علائم
- ۳- رانندگی نوجوانان بدون داشتن گواهی نامه
- ۴- توپ بازی دانش آموزان در معابر شلوغ
- ۵- عدم استفاده از دوچرخه سالم و نامتناسب با سن دانش آموزان
- ۶- چسبیدن به پشت درشکه و گاری و واگن و یا دیگر وسایل نقلیه در حال حرکت
- ۷- خرید خوراکی از فروشندگان دوره گرد
- ۸- بالا رفتن دانش آموزان از تیر برق و درخت و...

حوادث داخل مدرسه

- ۱- حوادث ناشی از فعالیت ها و تمرینات ورزشی
- ۲- حوادث ناشی از کارگاه ها و آزمایشگاه ها
- ۳- عدم وجود کف پوش ها و عایق های مناسب
- ۴- عدم وجود تور های سیمی و نرده در پنجره ها
- ۵- عدم طراحی مناسب نقشه مدرسه
- ۶- عدم طراحی مناسب پله های مدرسه
- ۷- دسترسی دانش آموزان به پشت بام مدرسه
- ۸- لغزنده بودم کف کلاس ها و ناصاف بودن زمین بازی

- ۹- عدم روشنایی کافی در فضای راهرو ها و پله های مدرسه
- ۱۰- عدم وجود نرده های محافظتی مناسب در کنار پله ها
- ۱۱- استفاده از پنکه های سقفی
- ۱۲- کلید و پریز در دسترس اطفال
- ۱۳- سقوط سنگ و کاشی از نمایه ساختمان مدرسه
- ۱۴- رفتار خشونت بار اطفال بایکدیگر و ایجاد گروه ها و دسته بندی ها و حمله های فردی و دسته بندی به یکدیگر

سازماندهی و برنامه ریزی برای پیشگیری از بروز سوانح و حوادث

بدیهی است که برای پیشگیری از حوادث بدون سازماندهی و تشکیلات لازم اقدام چشمگیر و اساسی صورت نمی پذیرد

هر سازماندهی صحیح نیز خود نیازمند برنامه ریزی می باشد تحقیقات و برنامه ریزی های مختلف در خصوص پیشگیری از حوادث و سوانح نشان می دهد که بخشی از برنامه های آمادگی برای مقابله با سوانح و حوادث برخورداری از دانش و اطلاعات کافی درباره ی شرایط پیدایش بروز حوادث و راه های برخورد با آنها است

اگر نسبت به پیشگیری از حوادث احتمالی آینده اقدامی صورت نگیرد حوادثی که خسارت مادی و جسمانی ناچیز برجای گذاشته بی اهمیت تلقی شود در هنگام بروز مجدد همان حادثه خسارت وسیع تری به بار می آید

چهار محور اساسی در پیشگیری از حوادث

۱- ایجاد فرهنگ ایمنی

۲- الزام به رعایت قوانین و مقررات بهداشتی و ایمنی

۳- رعایت استانداردهای فنی و بهداشتی و نکات ایمنی

۴- آموزش برای پیشگیری از سوانح و حوادث

نکات ایمنی در مدارس

- ۱- وجود کپسول های آتش نشانی مناسب و در دسترس به تعداد کلاس ها
- ۲- وجود وسایل کمک های اولیه
- ۳- کلیه ی مدارسی که دارای بیش از یک طبقه می باشند باید مجهز به سیستم اعلام خطر عمومی برای مواقع خطر باشند
- ۴- دارای سیستم ارتباطی جمعی که نه تنها در شرایط عادی بلکه در مواقع حساس و اضطرار کمال اهمیت را برای اعلام خطر و تماس با همگان دارد

۵- آموزش امور آتش نشانی کمک های اولیه و نجات و امداد به دانش آموزان و کارکنان مدرسه

۶- اطمینان از سالم بودن بخاری ها قبل از نصب آن

۷- جهت باز شو در کلاس ها به سمت خروجی باشد

۸- احداث مدرسه بیش از سه طبقه ممنوع می باشد

۹- در های اتاق تاسیسات باید فلزی و مناسب نصب گردد

۱۰- سیم کشی برق مدرسه به روش تو کار باشد

۱۱- پریز های برق دارای روکش ایمن باشند

۱۲- عدم وجود گودال در زمین مدرسه

۱۳- وجود جعبه کمک های اولیه

۱۴- پله ها دارای ارتفاع و شیب مناسب باشند

۱۵- در خروجی اضطراری به خوبی مشخص و روشنایی آن مناسب باشد

۱۶- راهرو ها به اندازه کافی عریض باشند تا دانش آموزان به هنگام خروج برخوردی با یکدیگر نداشته باشند

۱۷- دستشویی ها از روشنایی و قفل مناسب برخوردار باشند

۱۸- مواد شیمیایی در آزمایشگاه در جای مناسب نگهداری شوند

۱۹- آزمایشگاه مجهز به قسمت شست و شوی چشم و وسایل محافظتی باشد

۲۰- مکان های عمومی سالن تئاتر و سالن ورزشی دارای وسایل محافظتی و دوربین مداربسته باشند

توصیه‌های لازم جهت پیشگیری از سوانح و حوادث در منزل و مدرسه:

(ب) به پریزهای برق بدون حفاظ دست نزن. وسیله‌ای را داخل سوراخ‌های آن نکنیم (احتمال برق گرفتگی خیلی زیاد است).

(پ) هرگز وسیله‌ای را وارد گوش، بینی یا چشم نکنیم حتی گوش پاک‌کن. زیرا طرز استفاده‌ی آن را بزرگ‌ترها بهتر می‌دانند.

(ج) رفتارهایی مانند هل دادن، تته زدن به دیگران، زیدپایی گرفتن، سهر خوردن از تدره یا پرتاب اشیا را انجام ندهیم و خطر آن را به هم تذکر داده و بدانیم که لذت کاذب و زودگذر این شوخی‌های خطرناک شاید عواقب چیران‌ناپذیری داشته باشد مانند قطع عضو و...

(د) هرگز با اشیای خطرناک مانند قیچی، چاقو، سوترن، مواد منفجره (ترقه یا تارتچک) و... بازی و حتی شوخی نکنیم.

(ه) از شنا کردن در محل‌های ناشناخته، چریان تند آب، رودخانه‌های ناشناس و... خودداری کنیم.

توصیه‌های لازم در پیشگیری از سوانح و حوادث را از منزل تا مدرسه دنبال می‌کنیم:

الف) برای عبور از عرض خیابان، از روی خطوط عابر پیاده (پس از سپردن چراغ عابر پیاده) حرکت می‌کنیم.

ابتدا سمت چپ و بعد سمت راست را نگاه کرده سپس با اطمینان از نبودن وسیله‌ی نقلیه حرکت کنیم.

ب) در نزدیکی پیچ خیابان یا در سد بالای خطرناک، از عرض خیابان یا جاده عبور نکنیم و برای عبور از عرض خیابان یا جاده، شب هنگام، برای آسان دیدن رانندگان رنگ روشن بپوشیم.

ج) در کوچه و خیابان‌های پر رفت‌وآمد، در مسیر مترو و قطار، در کنار ساختمان‌های مخروبه و متروکه یا کنار چاه‌های بازی نکنیم.

د) هرگز دست بزرگ‌ترهای خود را در وسط خیابان رها نکنیم و جلوتر از آن‌ها راه نرویم.

با تشکر از توجه شما

